

10. лечење болесне живине одговарајућим антибиотиком, на основу антибиограма.

Члан 6.

Салмонелоза живине сматра се престалом у јату за приплод ако је дијагностичким испитивањем извршеним петог и десетог дана од дана спровођења свих наређених мера и завршеног лечења, утврђен негативан резултат на узорцима органа угинуле живине клоакалним брисевима и простирци из зараженог објекта.

Салмонелоза живине сматра се престалом у јату које се користи за тов ако је дијагностичким испитивањем извршеним петог и петнаестог дана од дана спровођења свих наређених мера и завршеног лечења, утврђен негативан резултат на узорцима органа угинуле или принудно заклане живине, односно јата.

Члан 7.

Живина која се користи за било коју фазу репродукције мора се хранити искључиво храном припремљеном од сировина које су испитане на салмонелозу, а резултати добијени таквим испитивањем су негативни.

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 09-335-447/97

21. фебруара 1997. године

Министар,

Ђоја Арсенивић, с.р.

114

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П РА В И Л Н И К О М Е Р А М А З А С У З Б И Ј А Њ Е И И С К О Р Е Њ И В А Њ Е З А Р А З Н И Х Б О Л Е С Т И П Ч Е Л А

Члан 1.

Овим правилником прописују се мере за сузбијање и искорењивање заразних болести пчела *Pestis apium* (у даљем тексту: америчка куга пчелињег легла), *Nosemosis* (у даљем тексту: ноземоза) и *Vagtoosis* (у даљем тексту: варооза).

Члан 2.

Пчелиње се легло сматра оболелим од америчке куге пчелињег легла, ако се клиничким прегледом утврде промене карактеристичне за ту болест, а дијагностичким испитивањем утврди *V. larvae*, као узрочник те болести.

Члан 3.

Дијагностичком испитивању, које се обавља у за то одређеној специјалистичкој ветеринарској организацији, подлежу све пчелиње заједнице за које се посумња на заразу из члана 2. овог правилника.

Контролно дијагностичко испитивање на америчку кугу пчелињег легла обавља се у септембру или октобру, у свим пчелињацима у којима је та зараза утврђена.

Члан 4.

Ако се у пчелињаку утврди америчка куга пчелињег легла, наредиће се следеће мере:

1. затварање зараженог пчелињака;
2. уништавање свих заражених кошница с непокретним сањем, заједно са пчелама и сањем;
3. уништавање свих дотрајалих кошница, без обзира на тип израде, заједно с пчелама и сањем;
4. уништавање, пчела и сања с леглом из заражених кошница спаљивањем и закопавањем, с тим да се прибор и кошнице дезинфицирају;
5. претресање и лечење пчела ако су пчелиње заједнице јаке и ако временске прилике и епизоотиолошка ситуација то омогућавају;
6. забрана држања пчелињих заједница без матица и спречавања ројења пчела у зараженом пчелињаку;

7. дезинфекција пчелињака и пчеларског прибора који се употребљавају при провођењу мера наређених у зараженом пчелињаку одговарајућим дезинфекционим средством или зависно од материјала, опаливањем;

8. превентивно третирање свих здравих пчелињих заједница одговарајућим леком.

Члан 5.

У полупречнику од три километра око зараженог пчелињака обавезно је дијагностичко испитивање на америчку кугу пчелињег легла свих пчелињих заједница уз истовремено превентивно третирање одговарајућим леком.

Члан 6.

Сматра се да је америчка куга пчелињег легла у зараженом пчелињаку престала ако су проведене све наређене мере из члана 4. овог правилника.

У пчелињацима из става 1. овог члана мора се провести контролно дијагностичко испитивање два месеца након спровођења наређених мера.

Члан 7.

Сматра се да су пчеле оболеле од ноземозе ако се клиничким прегледом утврде промене карактеристичне за ту болест, а дијагностичким испитивањем утврди *Nosema apis*.

Члан 8.

Дијагностичком испитивању на ноземозу, које се проводи у за то одређеној специјалистичкој ветеринарској организацији подлежу једном годишње - до краја марта - сви пчелињаци из којих се стављају у промет пчелиње заједнице, све пчелиње заједнице за узгој матица, све пчелиње заједнице у оплодним станицама и све пчелиње заједнице сумњиве на ноземозу.

Члан 9.

Ако се код пчела утврди ноземоза с клиничким знацима, у зараженом ће се пчелињаку наредити следеће мере:

1. лечење пчелињих заједница одговарајућим леком и пребацавање пчела из заражених кошница у дезинфиковане кошнице;
2. затварање зараженог пчелињака и забрана промета до завршетка лечења;
3. дезинфекција одговарајућим дезинфекционим средствима кошница у којима је утврђена ноземоза, сања из тих кошница, пчеларског прибора и других предмета који се употребљавају у зараженом пчелињаку;
4. уређивање хигијенских појилишта за пчеле.

Члан 10.

Ако се дијагностичким испитивањем утврде узрочници ноземозе без клиничких знакова карактеристичних за ту болест, лечиће се све пчелиње заједнице у том пчелињаку одговарајућим леком.

Члан 11.

Сматра се да је ноземоза у зараженом пчелињаку престала ако су проведене све наређене мере из члана 9. овог правилника.

Члан 12.

Сматра се да су пчеле оболеле од вароозе ако се клиничким прегледом посумња у ту болест, а дијагностичким испитивањем утврди *Vagroa jacobsony*.

Члан 13.

Дијагностичком испитивању на вароозу, које се обавља у за то одређеној специјалистичкој ветеринарској институцији, подлежу једном годишње - до краја марта - сви пчелињаци из којих се стављају у промет пчелиње заједнице за узгој матица, све пчелиње заједнице у оплодним станицама и све пчелиње заједнице сумњиве на вароозу. Ако се посумња да је пчелиња заједница заражена том болешћу, дијагностичко се испитивање обавља и у другим месецима.

Члан 14.

Ако се код пчела утврди варооза у зараженом пчелињаку и у полупречнику од три километра око њега, наредиће се следеће мере:

1. лечење заражених пчелињих заједница најмање два пута годишње, у пролеће и у јесен;

2. одстрањивање поклопљених трутовских личинки из кошница и примена других метода за уништавање паразита;

3. забрана премештања заражених пчелињих заједница до завршетка одређеног лечења.

Члан 15.

Сматра се да је варооза у зараженом пчелињаку престала ако су проведене све наређене мере из члана 14. овог правилника.

Члан 16.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 09-335-446/97

21. фебруара 1997. године

Министар,

Ђоја Арсенивић, с.р.

115

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О М Е Р А М А ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ЕНЗООТСКЕ ЛЕУКОЗЕ ГОВЕДА

Члан 1.

Овим се правилником прописују мере за сузбијање и искорењивање ензоотске леукозе говеда (*Lucosis enzootica bovum*).

Члан 2.

Оболелим од ензоотске леукозе сматрају се говеда код којих се:

1. серолошким испитивањем (agar-gei имунодифузиони тест или ЕЛИСА) утврди позитивна реакција;

2. приликом клања у органима или ткивима, утврде морфолошке и патохистолошке промене карактеристичне за ензоотску леукозу.

Члан 3.

Сумњивим на ензоотску леукозу сматрају се говеда:

1. која показују клинички манифестне промене карактеристичне за ензоотску леукозу (отечени лимфни чворови и др.);

2. код којих нису установљене туморозне промене на кожи, лимфним чворовима и органима, а серолошко испитивање даје сумњиву реакцију;

3. која потичу из стада у којима је утврђена леукоза или сумња на ензоотску леукозу;

4. код којих су приликом клања или угинућа утврђене карактеристичне туморозне промене, а није обављено патохистолошко испитивање,

5. код којих је при хематолошком испитивању утврђена леукоцитоза с изразитом лимфоцитозом преко (65%).

Члан 4.

Обавезном дијагностичком испитивању на ензоотску леукозу подлежу сва говеда која су навршила шест месеци старости.

Дијагностичком испитивању из става 1. овога члана подлежу расплодна говеда:

1. у свим облицима специјализоване сточарске производње (фармама) једанпут годишње;

2. у газдинствима индивидуалних држалаца најмање једанпут у пет година.

Члан 5.

Обавезном дијагностичком испитивању на ензоотску леукозу подлежу и говеда која се воде на сајмове, смотре и изложбе или се увозе из других земаља, као и новонабављена говеда која се увозе у узгоје за расплод.

Члан 6.

Дијагностичко испитивање на ензоотску леукозу не проводи се 15 дана пре телења и 15 дана након телења те 30 дана након примене алергена и вакцине.

Члан 7.

Кад се утврди постојање ензоотске леукозе говеда или постоји сумња на ензоотску леукозу говеда у зараженом ће се или на заразу сумњиву дворишту наредити следеће мере:

1. издвајање оболелих и на болест сумњивих говеда;

2. попис и обележавање оболелих и на болест сумњивих говеда. Грла с позитивном серолошком реакцијом обележавају се словом Л, величине 8 цм, које се утискује врућим жигом;

3. обележавање ушним маркицама или тетовирањем на болест сумњивих говеда и обавезно дијагностичко испитивање серолошким методом свака три месеца, док се код свих говеда не постигну два узастопна негативна резултата;

4. забрана допреме здравих говеда међу оболела и на болест сумњива говеда;

5. забрана стављања у промет оболелих и на болест сумњивих говеда осим за клање;

6. индивидуални поступак с говедима при лечењу и предузимању других стручних захвата у складу с принципима асепсе и антисепсе.

У уверење о здравственом стању говеда оболелих од ензоотске леукозе која се упућују на клање, уписује се ознака „ензоотска леукоза говеда“.

Члан 8.

Сматра се да је ензоотска леукоза говеда престала кад се уклоне сва говеда оболела од ензоотске леукозе, проведе завршна дезинфекција и кад се при провођењу два узастопна серолошка дијагностичка испитивања, у тромесечном раздобљу, код преосталих говеда не утврди позитивна реакција.

Члан 9.

О предузетим мерама из овог правилника доставља се Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде - Ресору ветеринарске службе, извештај који садржи: назив општине и места у ком је утврђена ензоотска леукоза говеда, име држаоца говеда, ознака говеда која се подвргавају испитивању на ензоотску леукозу и резултат тог испитивања.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 09-335-445/97

21. фебруара 1997. године

Министар,

Ђоја Арсенивић, с.р.

116

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П РА В И Л Н И К О М Е Р А М А ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ БРУЦЕЛОЗЕ ГОВЕДА, ОВАЦА, КОЗА И СВИЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања бруцелозе говеда, оваца, коза и свиња примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Оболелима од бруцелозе сматрају се говеда, овце, козе и свиње код којих се узрочници бруцелозе (*Brucella abortus*, *Brucella ovis*, *Brucella melitensis*, *Brucella suis*) изолују из секрета, екскрета, крви, органа или побачених фетуса.

Оболелима од бруцелозе сматрају се говеда ако се серолошким испитивањем, методом споре аглутинације, утврди да 1 мл серума крви садржи 100 или више интер-